

Formue og Lejlighed der, hvor de ikke bo. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men dog gøre opmærksom paa, at de temmelig udførlige Forhandlinger, der have været førte i Udvalget om dette Spørgsmaal, have, det tror jeg nok, jeg tør sige, for største Delen drejet sig om, om det dog ikke skulde være muligt at finde en Form, hvorunder man kunde tage Hensyn til Lændbruget. Det viser altsaa, at man i Udvalget har været klar over, at det var en Side af Sagen, som der maatte tages Hensyn til, hvis man i det hele taget skulde have Haab om at faa noget ud af Sagen. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa Enkeltheder med Hensyn til, hvad der i saa Henseende er forhandlet, men kun gøre opmærksom paa, at det Spørgsmaal har i meget stort Omfang lagt Beslag paa Udvalgets Opmærksomhed. Uheldigvis er det endt med, at dette har ganske ladet det Hensyn ligge, og jeg føler mig overbevist om, at samtidig med, at man gjorde dette, gjorde man det ogsaa klart for sig selv, at dermed var Været opgivet indtil videre, og at der navnlig aldeles ikke kunde være Tale om, at der var Udset til at føre Forslaget, som det her foreligger, igennem. Jeg er altsaa enig med de ærede andre Mindretal i, at den foreliggende Skikkelse kan dette Forslag ikke anbefales; om man stemmer imod det, eller man stemmer for det, er for saa vidt temmeligt ligegyldigt, thi her gælder det gamle Ord, at ingen Mors Sjæl kan til Gavnens Slag en Død ihjel. Jeg vil imidlertid anbefale at stemme imod dette Endringsforslag og, hvis det vedtages, da at stemme mod Forslagets videre Fremme.

S. N. Hansen: Det er under § 5 i Endringsforslaget foreslaaet, at Lovforslagets Bestemmelser ikke skulle finde Anvendelse over for Personer, der have Ophold i Kjøbenhavn eller Frederiksberg og drive Næring henholdsvis paa Frederiksberg eller i Kjøbenhavn. Jeg maa her udtale det samme, som det ærede Medlem for 7de Kred (Madsen Nygaard) sagde, at han ikke kunde se nogen som helst gyldig Grund til, at denne Lov, som ellers skulde anvendes overalt i Landet lige over for til hinanden stødende Kommuner, ikke ogsaa skulde kunne anvendes over for Frederiksberg og Kjøbenhavn. Jeg tror, at det skal være vanskeligt at fremføre nogen som helst reel Grund derfor, og navnlig kan jeg ikke forstaa, at Landstinget skulde her ville gaa videre end i Fjor, da der var Tale om en Lov om den mellemkommunale Bestaatning, idet det da sagde, at denne Lov ogsaa skulde gælde for disse to Kommuner, kun skulde dens Strafftræden for disse to

Kommuners Vedkommende kunne udsættes i 3 Aar, efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse. At man nu skulde forlade dette, og at denne Lov skulde være uændelig her, tror jeg aldrig Landstinget vil kunne gaa med til. — Jeg erkender imidlertid, at paa dette Tidspunkt af vore Forhandlinger vil det være urigtigt at gøre dette Spørgsmaal til Genstand for nærmere Drøftelse her i Landstinget. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at dette Lovforslag paa senere Trin vil komme til at foreligge Landstinget til ny Drøftelse, og da min ærede Medforslagsstiller (Koch) og jeg ikke finde det rigtigt i Øjeblikket at begære Landstingets Afgørelse af dette Spørgsmaal, skal jeg tillade mig paa Medforslagsstilleres og egne Vegne at tage vore Endringsforslag tilbage.

Formanden: Underendringsforslagene under Nr. 3 og 4 af et Mindretal ere tagne tilbage. Jeg spørger, om nogen optager dem; hvis det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne (Ophold). De ere altsaa bortfaldne.

Indenrigsministeren (Hørring):

Det af Udvalgets Flertal stillede Forslag gaar ud paa at søge fremmet de enkelte Bestemmelser i det af Regeringen fremsatte Lovforslag om den kommunale Bestaatning, som angaa dels en Bestaatning af saadanne Personer, der drive Næring i en Kommune, men bo i en anden Kommune, og dels en Bestaatning af Aktieselskaber og dermed ligestillede Selskaber. Jeg kan tiltræde det af det ærede Flertal stillede Forslag, idet jeg gaar ud fra, at man ingenlunde hermed opgiver at fremme den øvrige Del af denne Reform, som nu i en Aarrække har været paa Dagsordenen her i Rigsdagen. Det ligger langt tilbage i Tiden, at vi begyndte med at tale om mellemkommunal Bestaatning, men navnlig i den senere Tid have vi Aar efter andet haft Forslag fremme her i Rigsdagen for at søge en Ordning af den kommunale Bestaatning, saaledes at den kunde blive undergivet en Endring i væsentlige Dele og paa forskellige Omraader. Men det har rigtignok ogsaa staaget saaledes, at det ikke har været nogen hunderlig Udset til Enighed om en almindelig Revision af den kommunale Bestaatning. Derimod har man nu fra forskellige Sider været enig om, at der var særlig Trang til Stede, til at faa netop de Bestemmelser hurtigt gennemførte, som indeholdes i det ærede Flertals Forslag. Det er ofte kommet frem under Forhandlingerne saavel denne Sal som i Folketinget, at der var Trang til en Reform ganske særlig til Stede. Dette maa